

Robert Christian Bachmann: *Mary Rose és Tinatine Enigma* (ősbemutató)

Abban a percben, amikor egy zenész kottából játszik, automatikusan közvetítővé, a mű értelmezőjévé válik. A kották soha nem írják le egy 100 %-os hangképet a kompozícióról. Vegyük példaképpen Monteverdit vagy az egész barokk zenét. Itt a közvetítők, tehát a zenészek a látható hangjegyek mellé nagymértékben a hozott tudásanyagukból használt díszítésekkel úgy mond egy plusz adagnyi hangforrást és zeneképet fűznek a darabokhoz.

A most bemutatásra kerülő zeneműben a művészek kották és hangjegyek helyett képeket fognak használni. Így sokkal nagyobb szabadságot kapnak az akusztikus leképezésben. Természetesen ez az újonnan nyert szabadság nem minőségileg nagyobb, hanem csak kategóriáját jelölve.

